

Liefde sonder Voorafbepaalde Voorwaardes

Ek haal nooit enige vloekwoorde aan nie. Daarom kan ek die gedig, wat in 'n tydskrif die afgelope week geplaas is, nie hier laat afdruk nie. Dit is wel moontlik om die strekking daarvan in beskaafde Afrikaans weer te gee.

Die gedig is 'n kwatryn. In slegs vier reëls word 'n wêreld van ellende saamgevat, van waaruit 'met reg' tot God gevloek word. 'n Skeefgetrekte mond; eensaam; opstandig en smagtend, is woorde wat in hierdie gedig gebruik word om God te belaster.

Die situasie van die persoon in die gedig laat 'n mens wonder. Bloeding op die brein, met 'n gevolglike verlamming aan die een kant, met al die gevolge daaraan verbonde. Vereensaming, afhanklikheid, pyn, die gevoel van oorbodigheid, en nog meer, kan ons hier vir ons voorstel. Ons woorde is te min om die werklike betekenis daarvan te kan beskrywe. Die vraag is nou of 'n belasting van God, uit die hart uit, dan 'n gevoel van verligting meebring. Of is dit 'n aanklag teen God, wat die toestand sou kon verhoed het?

Konfronterend

Hierdie vrae laat nie toe dat hulle "beantwoord" word met 'n oorvereenvoudigde verwysing na die derde gebod nie. Nee, want hier skuil veel meer agter. Die hele tydskrif adem 'n gees van 'n siening van God, nl. dat Hy gefaal het. Daarom het die wêreld niks meer aan Hom nie. Jy kan Hom prys of vervloek; dit maak glad geen verskil meer nie. Elkeen gaan sy eie gang en die ellende duur voort.

Dit is erg konfronterend dat daar só oor die lewende God gedink en geskryf word!

Maar, al sou ons die minagtende houding teenoor God weglaat, is daar dan nie tog ook 'n sekere mate van herkenning nie? Hoe reageer die kinders van God op die ineenstorting van hulle bestaan? Kom daar dan nie ook fundamenteel-konfronterende vrae na vore nie?

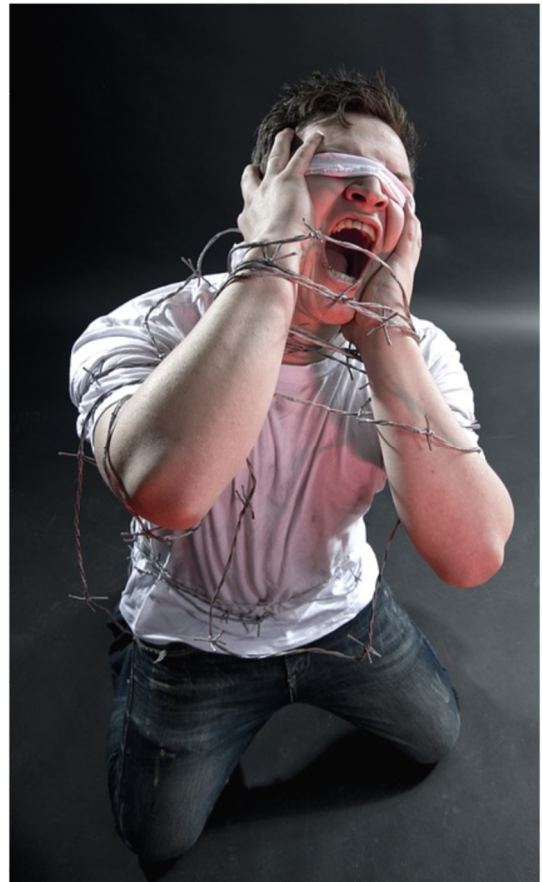
Dan kan jy nie slegs na vore kom met 'n "jy mag nie vloek nie". Nee, gaan eers ernstig op die situasie in, deur diep te delf.

Eerste liefde

Eers was daar 'n bietjie konflik met die Remonstrante. Hulle leer dat God in sy liefde dié mense uitverkies het wat Hy vantevore vooruit reeds geweet het dat hulle sou glo. Dit is 'n dwaling wat meer algemeen in ons dae voorkom.

Wat is die erns hiervan?

Wel, om dit kort te stel, dat God se liefde misreken en verkleineer word. Sý liefde word beperk tot die stand van die geloof van die mens. Eerstens moet die mens, as die eerste stap, tot geloof kom, waarna hy dan as volgende stap die liefde van God ontvang.

Nou lyk dit soms of hierdie opvatting wáár kan wees. Staan daar dan nie geskryf dat God die gelowiges liefhet en die goddeloses haat nie? Ja, dit is so! Maar, dit neem nie weg dat dit God was wat die eerste inisiatief geneem het, terwyl ons nog almal goddeloos was nie. Toe het Hy die wêreld liefgehad. Sy welbehae het Hom tot handeling en ontferming gebring, terwyl ons nog almal Sy vyande was.

*Sy welbehae het
Hom tot
handeling en
ontferming
gebring, terwyl
ons nog almal
Sy vyande was.*

Dit is nie maar net 'n teorie nie. Só is ons God! Hy is 'n oneindige bron van liefde; van eerste liefde.

Dit is elke dag ons troos. Daarom neem ons die vrymoedigheid om die nagmaal te vier en ons kinders ten doop te bring. Ons geloof sal ons nooit só verdienstelik maak, dat ons daardeur tot God kon nader nie. Maar, ons omhels Hom wat na ons toe gekom het voordat ons Hom geken het. Hy stel geen voorwaardes nie, hoewel Hy wel ons wederliefde vra. Hierdie wederliefde word egter nie gestel as 'n voorwaarde vooraf nie. God self bly voortdurend die eerste.

Is dit nie skitterend en van oneindige waarde nie? Watter mens sal dit wil omruil? Tog is dit aan die orde van die dag by allerhande sektes en opwekkingsbewegings.

Sonder voorwaarde

Iets hiervan vind ons terug op 'n huweliksdag, waar die bruid en bruidegom wedersyds belowe om iets van God se liefde teenoor mekaar te weerspieël.

Dan lê hulle die belofte af van liefde, trou en toewyding, *sonder voorafvoorwaardes!* Die bruidegom lê nie 'n eed af dat hy haar sal liefhê as sy dit óók doen nie. En andersom, spreek die bruid dit ook nie so uit nie.

Maar mag ons dan geen wederliefde verwag nie? Is dit nie ook noodsaaklik nie? Ja, sekerlik is dit ten volle noodsaaklik.

Tog belowe albei, dat hulle in die betoning van die liefde, eerste sal wees. Hulle gaan nie wag op die liefde of prestasie van die ander een nie, maar elkeen neem self deurgaans die inisiatief.

Die liefde van God mag wel baie van ons verwag, maar dit stel geen voorwaarde vooraf nie.

*Tog belowe albei, dat hulle in
die betoning van die liefde,
eerste sal wees. Hulle gaan
nie wag op die liefde of
prestasie van die ander een
nie, maar elkeen neem self
deurgaans die inisiatief.*

Net so is dit terug te vind in die liefde van ouers vir hulle kinders, en andersom. As dit in die gemeente goed gaan, is dit net so met betrekking tot die verhouding tussen broers en susters in die gemeente. En dit mag ook nie vergeet word in ons evangelisasiewerk nie.

Tot God

Wat nou veral belangrik is, is ons wederliefde vir God, as die manier waarop ons God antwoord op sy liefde aan ons.

As God sonder enige voorwaardes na ons toe gekom

het, in 'n situasie waar ons, in Sý oë, verlore en verwerplik was, sal ons dan op ons beurt wel voorwaardes stel vir ons liefde vir Hom?

Wat 'n vervloeking sal dit nie wees nie!

God se bruidsvolk het nie verniet *deur die woestyn* gegaan nie. Die liefde tot God sal onafhanklik bly van voorspoed en teëspoed. Jeremia herinner daaraan, toe allerhande welvaart die volk liefdeloos gemaak het (Jeremia 2:1–3; vergelyk Eksodus 15:22–27). So berei Hosea vir Israel daarop voor, dat God met sy volk weer die woestyn sal ingaan, aangesien dít die ideale plek is om onvoorwaardelike antwoorde te gee op die vraag : “Het jy My regtig lief?” “Het jy My lief ter wille van Myself en nie net maar ter wille van My gawe nie”? (Hosea 2:13–22).

Uit diepte van ellende

Aan die Efesiërs word geskryf dat hulle hul eerste liefde versaak het (Openbaring 2:4). Daar is al baie daarvoor gedink en geskryf. Wat sou die “eerste liefde” tog beteken? Daarmee is uiteraard baie spontaniteit en hartlikheid bedoel. Maar tog seker ook dat die “eerste liefde” vóór alles uitgaan, en uiteindelik alleen oorbly nadat alles weggeval het.

Wel, mag God ons dan só in hierdie lewe lei, dat hierdie liefde sodanig ons eie sal word, dat ons daarvan besondere getuïenisse sal wees. 'n Skeefgetrekte mond spreek uit die diepte van ellende. Maar hoe kosbaar sal dit wees as *daaruit* die woorde opklink: ‘Ek bly die Heer verwag en hoop op sy Woord’.

Van hierdie manier van praat is die Psalms vol. Daarin is veel meer lewensegtheid as baie van die opwekkingsliedere. Die Heilige Gees lê dit op ons lippe en in ons harte, om in die weerbarstige realiteit van die lewe, ons te leer om ons na God toe te wend. In die Psalms is daar 'n lied vir elke situasie; nie altyd 'n loflied nie, maar wel steeds tot God. Soms is dit 'n soeke na God se bedoeling vir die kort termyn, en soms ook 'n worsteling met onbegryplike leed.

Die Heilige Gees lê dit op ons lippe en in ons harte, om in die weerbarstige realiteit van die lewe, ons te leer om ons na God toe te wend.

Moeilik

Is dit nie moeilik, of selfs té moeilik, om só die Here te bly soek, en steeds goed van Hom te praat nie, terwyl jy van die pyn wat jy ervaar, nie meer weet hoe jy moet sit of lê nie? Of wanneer alles in jou lewe ineengestort het nie?

'n Goeie antwoord op hierdie vraag kan heel goedkoop klink. Maar die goedkoopheid is gou weg as ons beseft dat ons liefde tot God (’n liefde sonde voorwaardes vooraf) ’n afspieëling is van Sy liefde aan die begin.

Hy is nie ons vyand nie. Dit mag hoogstens so lyk. Maar, ons was Sý vyande! Tog, in plaas daarvan om ons te vervloek, gee Hy aan ons sy geliefde Seun.

Sien, dít is 'n alternatief vir 'n vervloeking, nl. 'n wedersydse ewige liefde. Selfs vir 'n skeefgetrekte mond.

B Luiten

© 2016
www.christelikemedia.org

Hierdie artikel is vertaal deur Ds Awie Buitendag